

ПРОБЛЕМИ БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Безробіття з'являється тоді, коли потенційне виробництво послуг і товарів втрачається. Тобто, коли економіка країни знаходиться в жахливих критичних умовах, щоб достатньо забезпечити високий рівень робочих місць та достатньо стабільну заробітну плату.

В сучасній економіці прийнято виділяти теорії щодо пояснення причин малої зайнятості населення та функціонування ринку праці. Загалом можна виділити три основні напрями у поясненні феномена безробіття: перша теорія, згідно з якими безробіття виникає від надто високої заробітної плати; друга — що воно залежить від надто низького попиту; третя теорія пояснює безробіття тим, що ринок праці негнучкий і ускладнює встановлення рівноваги між попитом і пропозицією.

Щодо аналізу роботи Державної служби зайнятості України з безробітними, необхідно звернути увагу на недостатню її ефективність, оскільки чимало безробітних шукали й шукають роботу самостійно. За даними Мінсоцполітики, 30% робочих місць, які пропонують українцям, – це низькооплачувана й низько-кваліфікована праця [1, 114].

Рівень безробітних працездатних осіб залежить також від рівня технічних знань, які потребують новітніх наукових навичок, високо рівня наукових досліджень, які вже спроможні надати в Україні нові робочі місця, професії. Адже, на мою думку, стабілізувавши заробітну плату та надавши активному населенню нові доступні робочі місця, Україна зможе подолати такий великий відсоток безробіття. Наша країна повинна проявляти себе на міжнародному ринку праці, як спроможного конкурента з виробництва промислової та сільськогосподарської продукції.

За останні роки значної шкоди Україні завдала світова фінансова криза (2008 рік) та у 2014 рік, Україна анексія Криму та проведенням антитерористичної операції.

Поступово Україна намагалась якнайшвидше знешкодити такий великий відсоток безробіття, але чисельність безробітних все зростала і вже в 2015 році становила 1,7 млн. осіб. Рівень безробіття, за методологією МОП, становив 9,2%, а серед осіб працездатного віку – 9,6% економічно активного населення [2, 103].

З 2017 року ситуація щодо надання робочих місць працездатним значно покращилась через масову міграцію з окупованих територій. Працівники з окупованого Криму та Донецької, Луганської областей були забезпечені соціальною допомогою, робочими місцями та житлом.

Долати безробіття потрібно, застосовуючи різні засоби. Відповідні державні інститути повинні систематично вживати заходів активної політики, які й сприятимуть зайнятості населення.

Провівши аналіз та розкривши проблематику безробіття, можна виділити такі шляхи вирішення проблем безробіття, які мають включати цілу низку заходів, зокрема: приведення законодавства України у відповідність до міжнародних норм і принципів; запровадження механізмів захисту внутрішнього ринку праці; реалізацію Державної та регіональних програм зайнятості; сприяння стабільній діяльності стратегічно важливих підприємств; зниження податків для підприємств за умови збереження робочих місць (для компенсування витрат на прийом нових працівників); забезпечення збереження ефективно функціонуючих робочих місць та створення нових; створення сприятливих умов для розвитку малого бізнесу та підприємницької діяльності безробітних; надання державою пільгових кредитів для виплати зарплати додатково зайнятим на виробництві, які за розміром будуть дорівнювати зарплаті; легалізацію тіньової зайнятості [3, 107].

Україна може подолати безробіття тільки тоді, коли надасть активній частині населення, а саме молоді, можливість активно розвиватися та запроваджувати нові концепції, створювати нові ідеї, розвивати Україну у всіх культурних, соціальних, політичних сферах та ділитися досвідом зі всім світом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Братченко Л.Є. Черноус Л.С. *Безробіття в сучасній Україні: соціально-економічний та статистичний аналіз. Соціальні технології: актуальні проблеми теорії та практики. 2017. №75. С.112-118.*
2. Федоришина Л.М. *Безробіття в Україні. Актуальні проблеми та шляхи вирішення. Сталій розвиток економіки. 2015. №4 (29). С. 103-108.*

Я. Іщук

Науковий керівник – к.ю.н., доц. Дутко А. О.

ПОРЯДОК РОЗГЛЯДУ СУДОМ СПРАВ ПРО НАДАННЯ ПРАВА НА ШЛЮБ

Сім'я необхідна кожній людині, саме сім'я здійснює істотний вплив на розвиток суспільства, його моральне здоров'я і є одним з факторів підвищення соціальної активності людей. Тому життя кожної людини починається в сім'ї. А законодавство регулює порядок її створення.

Шлюб є вільним і добровільним союзом між жінкою і чоловіком, спрямованим на виникнення сім'ї, народження і виховання дітей. Однією із умов укладення шлюбу є шлюбний вік. Досягнення шлюбного віку є юридичним фактом, який породжує право на шлюб. Згідно положень ст. 22 СК України від 10.01.2002 року № 2947 – III шлюбний вік для чоловіків та жінок встановлюється у вісімнадцять років. А тому, особи, які бажають зареєструвати шлюб, мають досягти шлюбного віку на день реєстрації шлюбу. Законодавче визначення 18 річного віку з якого особа може вільно укласти шлюб, пояснюється тим, що для вступу у шлюб особа повинна досягти певного ступеню фізичної та психологічної зрілості. Однак, СК України передбачає можливість надання права на шлюб особі, яка ще не досягла шлюбного віку. Так, відповідно до СК ч. 2 ст. 23 за заявою особи, яка досягла шістнадцяти років, за рішенням суду їй може бути надано право на шлюб, якщо буде встановлено, що це відповідає її інтересам [1].

В процесуальному законодавстві встановлюється, що справи про надання права на шлюб мають розглядатись у порядку окремого провадження.

Заява про надання права на шлюб за формою і змістом повинна відповідати вимогам ЦПК України. Разом з тим, у заяві про надання права на шлюб необхідно зазначати прізвище, ім'я, по-батькові особи, з якою передбачається реєстрація шлюбу, оскільки надання права на шлюб повинно відповідати інтересам заявника, а встановити це можна лише стосовно до конкретної особи. Крім того, доцільно у заяві зазначати про те, що не існує обставин, які перешкоджають укладенню шлюбу, котрі передбачені ст. 26 СК України (кровна спорідненість, усиновлення); що нареченим відомо про сімейний стан один одного і наявність дітей. У заяві про надання права на шлюб мають бути викладені обставини, які обґрунтовують відповідність укладення шлюбу інтересам неповнолітньої особи, а також відомості про особу, з якою заявник бажає зареєструвати шлюб.

Виникає питання, які ж обставини можуть бути визнані судом поважними при зверненні до суду неповнолітніх осіб щодо отримання права на шлюб? Законодавчо встановленого переліку таких обставин не існує. Однак аналіз судової практики допоміг визначити, що майже в усіх випадках заявником є дівчина, яка є вагітною або вже народила дитину, яка спільно проживає з чоловіком і має намір отримати право на шлюб. До заяви додаються документи, що підтверджують необхідність набуття права на шлюб (наприклад, свідоцтво про народження дитини, довідку про вагітність). Для того щоб упевнитися, що друга сторона (повнолітня) бажає зареєструвати шлюб з особою, яка звернулася до суду за дозволом на реєстрацію, суд зобов'язаний викликати в судове засідання цю особу і вислухати її думки про намір зареєструвати шлюб і при позитивному результаті, а також за наявності підстав для надання права на шлюб, постановити відповідне рішення.

Тому слід зауважити, що позитивне судове рішення є юридичним фактом, який стає підставою для виникнення в особи, що звернулася до суду, права на вступ у шлюб. Із набранням рішенням суду законної сили особа набуває це право, внаслідок чого може зареєструвати шлюб із конкретною особою, зазначеною в судовому рішенні.